

בְּדִיחוֹת לְטִיפֵהָ (בְּדִיחוֹת)

הַאֲרֻחִים יָשְׁבוּ וְשׁוֹחֲחוּ עִם בַּעַל-הַבַּיִת וּבַעֲלַת-הַבַּיִת וְהִנֵּה נִכְנסוּ לְחֶדֶר יֶלֶד וַיִּלְדָּה.
מִיְהַמָּנָן נִשְׁטֵתֵהּ בּוֹדְנָה וּבָא אֲקָאֵי סַחֲבָאֵה וְחַנַּם סַחֲבָאֵה סַחֲבָת מִי כְּרָדְנָה, כִּי פִּסְרִיגָה וְ
דַּחְרִיגָהֵי אֵרַד אֵתָּא שְׁדָּנָה:

- בּוֹאוּ הִנֵּה, יֶלְדִים! - אָמַר חַיִּים, - בְּבִקְשָׁה לְהַכִּיר אֶת בִּתִּי וְאֶת בְּנֵי הַקֶּטָן.
חַיִּים גָּמַל: בְּיָמֵי אֵינְךָ! חֹאשִׁשׁ מִי כִנֵּם בָּא דַּחְרִיגָה וְפִּסְרִיגָה אֲשֵׁרָה שְׁוִידָה.

- מַה שְׁמִי, יֶלֶד? - שְׁאֵל אַבְיגְדוּד. - שְׁמִי דָּנִי, - עֲנָה הַיֶּלֶד
אוֹיגְדוּר פִּרְסִיד: פִּסְרִי (גַּן), אִסְמֵת כִּיִּסְת? פִּסְרִיגָה גַּוָּב דָּד: אִסְמֵת «דָּנִי» אִסְת.

- וְמַה שְׁמִי, יֶלְדָּה? - שְׁמִי בְּתִיָּה, עֲנֵתָה הַיֶּלְדָּה.
- וְאִסְמֵת דַּחְרִיגָה (גַּן)? דַּחְרִיגָה גַּוָּב דָּד, אִסְמֵת «בְּתִיָּה» אִסְת.

- אֶת מִי אֵת אוֹהֶבֶת יוֹתֵר, אֶת אָבָא אוֹ אֶת אִמָּא? - שְׁאֵל עֲזָרָא.
עֲזָרָא פִּרְסִיד: כִּי כָּסִי רַב יִשְׁתֵּר דוֹסֵת דָּרִי, פִּדֵר רַב יָא מֵדֵר רַב?

- אֲנִי לֹא יוֹדַעַת ...

- מִן נְדָנָם ....

- מְדוּעָ אֵת אוֹמְרַת "לֹא יוֹדַעַת"? בְּאוֹלְפָן לְמִדְנָה "אֲנִי יוֹדַעַת", כִּי לְמִדְנָה בְּדַקְדוּק
הַעֲבָרִי.

- כִּי מִי גוֹבִי «מִן נְדָנָם»? דֵּר אֲמוּזִשְׁגָּה יָד גִּרְפִּימֵת (כִּי בְּגוֹיִימֵת) «נְמִי דָּנָם», דִּסְטוֹר זְבָן עִבְרִי רַב
אִינְכִינִין אֲמוּחְתִּימֵת.

- אֲנִי לֹא מְדַבֶּרֶת דַּקְדוּק, אֲנִי מְדַבֶּרֶת עֲבָרִית! - עֲנֵתָה הַיֶּלְדָּה.
דַּחְרִיגָה גָּמַל: מִן דִּסְטוֹר זְבָן סַחֲבָת נְמִי כִנֵּם, מִן עִבְרִי סַחֲבָת מִי כִנֵּם!

- דָּנִי, לָךְ וּסְגוֹר אֶת הַחֲלוֹן! - אָמְרָה חֲנָה לְיֵלֶד, - קָר בַּחוּץ!
חַנָּה בֶּה פִּסְרִיכָה גִּפְת: דָּנִי, בְּרוּ וּפְנִיכָה רָא בִּינְד, בִּירוֹן סֵרד אִסְת.

- וְאָם אָסְגוֹר אֶת הַחֲלוֹן, יִהְיֶה חֵם בַּחוּץ? - שָׂאֵל דָּנִי.
דָּנִי פִּרְסִיד: וּאִגֵּר פְּנִיכָה רָא בִּינְד, אִיא בִּירוֹן גֵּרֵם מִי שׁוֹד?

- דָּנִי הוּא חָכָם מְאֹד, - אָמְרָה בְּתִיָּה וְצַחֲקָה.
בְּתִיא גִּפְת: «דָּנִי חִיִּלִּי עֹאֶל אִסְת» וּחֲנִידִיד.

- כָּךְ הֵם הִילְדִים שְׁלֵנוּ. הִרְבָּה בְּדִיחֹת מְסַפְּרִים עַל הִילְדִים הָאֵלֶּה, - אָמְרָה חֲנָה - אֶסְפֵּר
לָכֶם בְּדִיחָה מִבֵּית-הַסֵּפֶר.
חַנָּה גִּפְת: בִּיכָה מָא אִין גִּוֵּנֵאֵנְד. לְטִיפֵה אֵי זִיאֵדִי דִּרְבָּרֶה אִין בִּיכָה תַּעֲרִיף מִי כִּנְנֵד, יֵכ לְטִיפֵה אִז
מִדְּרֶסֶה בְּרֵאִיטָאן תַּעֲרִיף מִי כִּנְנֵד:

הַמּוֹרָה נִכְנָס לְכַתֵּף וְשׂוֹאֵל אֶת הַתְּלָמִידִים: מִי לֹא בָּא הַיּוֹם לְשַׁעוֹר? מִי חָסֵר?
מִעֵלֵם בֶּה כְּלָס וָרֵד מִי שׁוֹד וּמִי פִּרְסֵד:
- כֵּה כְּסִי אִמְרוֹז בֶּה כְּלָס דֶּרֶס נִיאֵמֵדֶה? כִּי
גָאִיב אִסְת?

הַתְּלָמִידִים אֵינָם עוֹנִים. מְדוּעַ אֵינְכֶם עוֹנִים? - שׂוֹאֵל הַמּוֹרָה.
דָּנִישׁ אִמְרוֹזָאן גִּוֵּב נִמִּי דֵּהֵנְד. - מִעֵלֵם מִי פִּרְסֵד: כֵּרָא גִּוֵּב נִמִּי דֵּהֵיִד?

- הַמּוֹרָה! - אֹמֵר דָּנִי, - הַתְּלָמִידִים הַחֲסֵרִים אֵינָם פֹּה עַכְשָׁו, וְאֵינָם יְכוּלִים לְעֲנוֹת ...
דָּנִי מִי גִוִּיד: - אָאִי מִעֵלֵם! דָּנִישׁ אִמְרוֹזָאן גָּאִיב אִלָּאן אִינְכָא נִיסְטֵנְד, וּנִמִּי תוֹאֵנְד גִּוֵּב דֵּהֵנְד!

אָמֵר חֲיִים: הִינֵה עוֹד בְּדִיחָה:
חִיִּים גִּפְת: אִין הֵם יֵכ לְטִיפֵה דִּיגֵר:

דָּנִי הֵלֵךְ עִם חֲבָרָו אֶלִּימְלֹךְ לְחֲנוּת לְקִנּוּת גִּפְרוּרִים. נָתַן לוֹ בַּעַל-הַחֲנוּת קַפְסֵת-גִּפְרוּרִים.
דָּנִי בָא אֶלִּימְלִיךְ דּוּסְטִישׁ בְּרָאִי חֲרִידֵן כִּבְרִיט בֶּה מַגָּזֶה רִפְתֵּנְד. מַגָּזֶה דָּר בֶּה אוּ יֵכ קוּטִי כִּבְרִיט דָּד.

פִּתַח דָּנִי אֶת הַקַּפְסָה, הִבִּיט עַל הַגִּפְרוּרִים וְאָמֵר:
דָּנִי קוּטִי רָא בָּאז כֵּרֵד, בֶּה כִּבְרִיטֶהָ נִגְאִהִי אִנְדַּחַת וּגִפְת:

- אַני צרײַך גפרורים שראשיהם למעלה, ופה בקפסה הזאת כל הגפרורים ראשיהם למטה. من کبریت‌هایی می‌خواهم که سرشان رو به بالا باشد، و در این قوطی تمام چوب‌کبریت‌ها سرشان رو به پایین است.

- חבל, -אמר בעל-החנות, - אין לי גפרורים אחרים, רק גפרורים אלה יש לי. مغازه‌دار گفت: حیف، کبریت‌های دیگری ندارم، فقط این کبریت‌ها را دارم.

יצאו הילדים מן החנות. צחק דני ואמר לאלימלך:
 بچه‌ها از مغازه خارج شدند، دانی خندید و به الیملخ گفت:

- רואה אתה, כמה טפש בעל-החנות! הוא אמר שאין לו גפרורים שראשיהם למעלה!
 می‌بینی چقدر صاحب مغازه نادان است! گفت کبریت‌هایی که سرشان رو به بالا باشد ندارد!

- למה אתה צוחק? -אמר אלימלך, - اولי, באמת, אין לו גפרורים אחרים...
 الیملخ گفت: برای چی می‌خندی؟ شاید واقعا کبریت‌های دیگری ندارد...

کلمات جدید:

ראש זרוש	سر	חניץ חوص	خارج - بیرون	חכם חאخم	عادل - اندیشمند	נולד تولد	متولد (شده) آینده - عاقبت کار
קפסה قوفا	جعبه - قوطی	בדיחה בדיحا	لطیفه - حکایت شیرین	טפש طیפש	نادان - ابله	למעלה لמעلا	رو به بالا
גפרור گفروور	(چوب) کبریت	שמים شامسیم	آسمان	חסר حاصر	کسر - کم ناقص	למטה لمطا	رو به پایین
דקדוק دقودوق	دستور زبان	אלהים الوهیم	خداوند (فرشته خدا)	נכנס نبخناس	وارد می‌شود	מדוע مدوع	چرا؟

درس قبلی

درس بعدی